

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 21 เทศกาลธรรมดา ปี B

(วันที่ 23 สิงหาคม ค.ศ. 2015)

พี่น้องที่รัก การตัดสินใจถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเราแต่ละคน ในแต่ละวันเราต้องเผชิญหน้ากับการตัดสินใจหลายอย่างตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งเข้านอน บางคนขณะที่กำลังนอนยังฝันว่าตนเองได้ตัดสินใจทำบางสิ่งบางอย่างอีกด้วย การตัดสินใจบางอย่างอาจเปลี่ยนไปตามกาลเวลา เช่น วันนี้เราจะตื่นนอนหรือเข้านอนก็ไม่ง เราจะใส่ชุดอะไรหรือกินอะไรเราจะทำอะไรก่อนหรืออะไรทีหลัง แต่มีการตัดสินใจบางอย่างซึ่งโดยธรรมชาติแล้วเป็นสิ่งที่คงอยู่ถาวรตลอดไป พวกมันเป็นการเลือกสำคัญที่เราแต่ละคนทำด้วยน้ำใจอิสระ อย่างเช่น การตัดสินใจรับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ซึ่งผู้จะรับศีลบวชทราบดีว่าเมื่อเขาตัดสินใจแล้ว เขาจะเป็นพระสงฆ์ของพระคริสต์เจ้าตลอดนิรันดร์ หรือการตัดสินใจแต่งงาน ตามความเชื่อคาทอลิกของเรา การแต่งงานเป็นพันธสัญญาอย่างหนึ่ง เป็นสายสัมพันธ์แห่งความรักและความซื่อสัตย์ที่คงอยู่ตลอดไป ซึ่งในสายสัมพันธ์นี้ชายและหญิงที่ตัดสินใจอย่างอิสระที่จะใช้ชีวิตร่วมกันในฐานะสามีภรรยาจะกลายเป็นหนึ่งเดียวกันไม่ว่าการตัดสินใจของเราเป็นแบบชั่วคราวหรือแบบถาวรตลอดไป พวกมันมีผลต่อตัวเราเอง ต่อคนที่อยู่รอบข้างเรา และสังคมที่เราเป็นส่วนหนึ่งเสมอ ดังนั้น เมื่อเราต้องตัดสินใจเลือกบางสิ่งบางอย่าง เราต้องตัดสินใจเลือกอย่างฉลาด นั่นคือ เลือกในสิ่งที่ถูกต้อง สิ่งที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า และเป้าหมายสุดท้ายของชีวิตบนโลกนี้ของเรา

ในบทอ่านที่หนึ่งโยชูวาผู้นำชาวอิสราเอลต่อจากโมเสสมองเห็นว่าชาวอิสราเอลซึ่งเวลานั้นได้เข้ามาอาศัยอยู่ในแผ่นดินพันธสัญญาแล้วกำลังดำเนินชีวิตแบบเหยียบเรือสองแคม นั่นคือ พวกเขานับถือทั้งพระเจ้าของบรรพบุรุษและเทพเจ้าของประชาชนที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินคานาอัน ซึ่งในสายตาของท่านเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ด้วยเหตุนี้ ท่านจึงเรียกร้องบรรดาผู้นำศาสนาและการเมือง รวมทั้งประชาชนทั้งหลายที่มาชุมนุมกันที่เมืองเชเคมให้ตัดสินใจเลือกอีกครั้งหนึ่งว่าพวกเขาจะยังคงซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า ผู้ซึ่งปลดปล่อยบรรพบุรุษของพวกเขาให้รอดพ้นจากการเป็นทาสในประเทศอียิปต์และนำพวกเขาเข้ามาอาศัยอยู่ในแผ่นดินพันธสัญญาต่อไปอีกหรือไม่ ท่านท้าทายพวกเขาอย่างตรงไปตรงมาว่า “ถ้าการรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าดูเป็นเรื่องยุ่งยากสำหรับพวกท่าน วันนี้พวกท่านจะต้องตัดสินใจว่าพวกท่านต้องการรับใช้พระเจ้าองค์ใด จะรับใช้พระเจ้าทั้งหลายซึ่งบรรพบุรุษของพวกท่านได้รับใช้เมื่ออยู่เหนือบริเวณแม่น้ำ หรือพระเจ้าทั้งหลายของคนอโมไรต์ซึ่งพวกท่านอาศัยอยู่ในประเทศของพวกเขา ” (ยชว 24:15) จากนั้นท่านได้นำเสนอสิ่งที่ท่านได้ตัดสินใจเลือก “สำหรับครอบครัวของข้าพเจ้าและข้าพเจ้าเอง เราจะรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า ” (ยชว 24:15) โชคดีมากที่ในเวลานั้นชาวอิสราเอลได้ตัดสินใจเลือกติดตามและรับใช้พระเจ้าหนึ่งเดียวของพวกเขาคือ “เราจะรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยเช่นกัน เพราะพระองค์คือพระเจ้าของเรา ” (ยชว 24:18)

หลายศตวรรษต่อมาพระเยซูเจ้าได้ทรงเรียกร้องบรรดาศิษย์และประชาชนที่มาชุมนุมกันเพื่อฟังการเทศน์สอนของพระองค์ให้กระทำสิ่งเดียวกัน นั่นคือ พระองค์ได้ทรงท้าทายพวกเขาให้ตัดสินใจเกี่ยวกับพระองค์เอง ก่อนหน้านั้นพระองค์ได้ทรงประกาศหลักคำสอนที่สำคัญประการหนึ่งซึ่งพวกเขาเข้าใจอย่างชัดเจน พระองค์ตรัสว่า **“เราเป็นปึงทรงชีวิตที่ลงมาจากสวรรค์ ใครที่กินปึงนี้จะมีชีวิตอยู่ตลอดไป และปึงที่เราจะให้นี้คือเนื้อของเราเพื่อให้โลกมีชีวิต”** (ยน6:51) พระองค์ยังทรงเน้นย้ำต่อไปอีกว่า **“ผู้ที่กินเนื้อของเราและดื่มโลหิตของเราก็จะมีชีวิตนิรันดร์ เราจะทำให้เขากลับคืนชีพในวันสุดท้าย ”** (ยน 6:54) แน่นนอน พวกเขาเข้าใจสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงสอนเป็นอย่างดี ไม่เช่นนั้นพวกเขาคงไม่ทุลคัดค้านว่า **“ถ้อยคำนี้ขัดหูจริง ใครจะฟังได้ ”** (ยน6:60)เมื่อบรรดาผู้ไม่เห็นด้วยกับคำสอนของพระองค์หันหลังให้และละทิ้งพระองค์ไป พระองค์ทรงปล่อยให้พวกเขาไป เพราะเป็นเวลาที่พวกเขาต้องตัดสินใจสำหรับพระองค์แล้ว เป็นไปไม่ได้ที่ใครคนหนึ่งจะประกาศความเชื่อในพระองค์ แต่ในเวลาเดียวกันปฏิเสธคำสอนของพระองค์เกี่ยวกับศีลมหาสนิท เมื่อเป็นเช่นนั้นพระองค์จึงทรงท้าทายอัครสาวกสิบสองคนซึ่งเป็นศิษย์ที่อยู่ใกล้ชิดพระองค์มากที่สุดว่า **“ท่านทั้งหลายจะไปด้วยหรือ?”** (ยน6:67) โชคดีเช่นเดียวกันที่ในวันนั้นนักบุญเปโตรได้ประกาศความเชื่อของท่าน ซึ่งบรรดาผู้มีความเชื่อในสมัยต่อมาได้ยืนยันซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า **“พระเจ้าข้า พวกเราจะไปหาใครเล่า พระองค์มีพระวาจาแห่งชีวิตนิรันดร์ พวกเราเชื่อและรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า”** (ยน6:68-69)

พี่น้องที่รัก สิ่งที่ได้เกิดขึ้นในอดีตยังคงเกิดขึ้นในสมัยของเราด้วยทุกวันเราายังต้องเผชิญหน้ากับการตัดสินใจว่าจะติดตามพระเยซูเจ้าต่อไปอีกหรือไม่ปัจจุบันนี้กระแสของค่านิยมทางโลกที่สวนทางกับค่านิยมของพระวรสารไม่ว่าจะเป็นวัตถุนิยมหรือเสรีภาพนิยมแบบสุดโต่งกำลังโหมกระหน่ำเข้ามาในพระศาสนจักรของเรา หลายคนมองการคดโกงที่เอื้อประโยชน์ให้ตนเองเป็นเรื่องถูกต้อง การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานและการทำแท้งเป็นเรื่องเสรีภาพส่วนบุคคล และการมารวมมิสซาวันอาทิตยเป็นเรื่องล้ำสมัยหรือเป็นเรื่องของเด็กและผู้สูงอายุ ดังนั้น จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่หลายคนคิดว่าคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้าและพระศาสนจักรของพระองค์ในเรื่องความซื่อสัตย์ ความรักต่อศัตรู การแต่งงาน การทำแท้ง และสิทธิมนุษยชนพื้นฐานเป็นเรื่องที่ขัดหูและรับไม่ได้ ในมิสซาวันนี้พระเยซูเจ้ายังคงท้าทายเราต่อไป จำไว้เสมอว่าพระองค์ทรงปรารถนาให้ความเชื่อในศีลมหาสนิทเป็นบททดสอบสูงสุดของความเชื่อของเราในตัวพระองค์ การยอมรับและการทำให้ศีลศักดิ์สิทธิ์ประการนี้เป็นศูนย์กลางชีวิตของเราจึงเป็นการดำเนินชีวิตในสายสัมพันธ์แห่งความรักที่คงอยู่ตลอดนิรันดร์และทำให้พระองค์และเรากลายเป็นหนึ่งเดียวกัน ถ้าจะถามว่าทำไมเราจึงต้องเชื่อ ให้ความสำคัญ ให้คุณค่า และให้ความเคารพต่อศีลมหาสนิทมากมายถึงขนาดนี้ ? ทำไมพิธีมิสซาจึงเป็นการแสดงออกถึงความศรัทธาสูงสุดของเรา? คำตอบก็คือ เพราะว่าพระเยซูเจ้าทรง**“มีพระวาจาแห่งชีวิตนิรันดร์ พวกเราเชื่อและรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า”**(ยน6:68-69)

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน